

[Carl P. Jensen.]

vate, har udskudt det, d. v. s. har vist rødt lys for billigt arbejde, for nedbringelse af byggeomkostningerne. Det er denne sabotagepolitik, man ikke har villet være med til, simpelthen fordi den har været et misbrug af de gældende regler.

Anker Lau: Den sidste ærede talers ønske om fri konkurrence var noget betinget. Jeg skal iøvrigt ikke forlænge debatten, men vil blot sige, at økonomi- og arbejdsministerens udtalelser understreger berettigelsen af denne forespørgsel. Jeg er tilfreds med den stilling, ministeren har indtaget, og er glad for hans løfte om at ville tage sagen op til fornyet overvejelse og at ville fremkomme med en redegørelse i det kommende udvalg. Jeg takker for denne udtalelse.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om nedsættelse af en licitationskommission.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1265; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2534).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Carl P. Jensen: Jeg har i mit indlæg i den debat, der er gået forud, klart præciseret mit synspunkt vedrørende den gældende licitationsordning. Der er for mig ikke nogen tvivl om, at den gældende ordning rummer en så stor mulighed for misbrug, at man må hilse det foreliggende lovforslag med glæde. Jeg skal derfor anbefale det til velvillig og hurtig behandling og udtale håbet om, at dets vedtagelse vil få til følge, at vi får en hurtigt arbejdende kommission.

Anker Lau: Mit parti kan ikke have noget imod, at en sådan kommission bliver nedsat, men det kan selvfølgelig beklages, at den tidligere kommissions resultat åbenbart ikke har været særlig holdbart, navnlig i betragtning af, at 29 fremragende mænd indenfor forskellige områder i sin tid er blevet enige om det. Det er formentlig rigtigt at nedsætte en ny kommission, men jeg

mener, man må beklage, at en særlig licitationsordning er nødvendig. Set ud fra et liberalt synspunkt må man sige, at det ville være rart, om det kunne undgås, således at håndværket kunne trives under frie forhold. Formålet med en sådan kommissions arbejde må naturligvis være at fastlægge noget af livets praksis på en sund og naturlig måde, således at der, uden at håndværket går for nær, skabes en orden, der virkelig sikrer et prisniveau i overensstemmelse med ømkostningsniveauet indenfor håndværkets område. Det er en stor og vanskelig opgave, men vi tilsiger en velvillig behandling af lovforslaget i det kommende udvalg.

Adolph Sørensen: Licitationsproblemet har jo formålet at interessere både lovgivningen og offentligheden i et par menneskealdre. Allerede i 1880erne nedsattes den første kommission, og i 1945 afsluttede den anden kommission sit arbejde. Der er for mig i og for sig ingen tvivl om, at man nok kunne være nået frem til det, som dette lovforslag tilsigter, ved en tilbunds gående og saglig revision af den bestående licitationsordning, som hidtil stort set har hvilet ubetinget på licitationskommissionens betænkning fra august 1945. Det forekommer mig, at en virkelig objektiv vurdering af denne ordnings virkninger faktisk ikke har været mulig i den tid, der er forløbet, bl. a. fordi man ved offentlige foranstaltninger, nødvendiggjort gennem byggestøtteleven og mange andre ting, jo har — det må erkendes — skabt højkonjunkturforhold indenfor anlægs- og byggefagene på en sådan måde, at licitationsordningens tilsigtede virkninger måske ikke helt er slået igennem. Når mit parti alligevel kan gå ind for lovforslaget, er det ud fra ønsket om, at denne tredje licitationskommissions arbejde endelig må resultere i, at de problemer, der knytter sig til licitationsprincippet, klargøres i en sådan grad, at alle kredse i befolkningen ved, hvad det er, det drejer sig om. Altfor mange har et lignende forhold til licitationsordningen og dens virkninger som lille Peter til matematikken, som han ikke forstod og derfor erklærede var det rene vrøvl. Der må altså gøres et virkelig tilbunds gående arbejde for at gøre det klart for alle kredse i befolkningen, hvad det hele drejer sig om, og jeg vil